

מכתבים

גמל דירבשת

על קובץ שירה מעמק יזרעאל (העולם הזה 26.3.86)
בדף חדש האחרון כתב נתן וך על שירי מלך דייג קובץ שיריו של איש קיבוץ יזרעאל, מייק שיידמן, ונתן לו ציון "לא רע, לגמרי לא רע". אם כך, אז מגיע לשיידמן, שהעולם הזה גם טרח ואייר את הביקורת בדמות דיוקנו, כשהוא מדרג בצווארו של גמל, כי יקפידו בשם ספר שיריו.

כי במהלך הכתבה על שיריו של שיידמן הפך, לפתע, שם הספר משירי מלך דייג לשיר השלדג.

מאיר בנימיני, הרצליה
● העולם הזה אכן הקפיד, אבל כפי שיש גמלים בעלי שתי דבשות, כך יש גם כנראה קובצי שירים בעלי שני שמות. לפי עטיפתו וכריכתו נקרא ספרו של שיידמן "שיר השלדג"; לפי הכתוב בעמודו הראשון של הספר - "שירי מלך דייג".

הקטנות לא קוטלות קנים

על השתתפות האיטי וליכטנשטיין באולימפיאדות (העולם הזה 26.3.86)

נדהמתי לקרוא, בקשר לפרשת הרגלים הלאומיים של האיטי וליכטנשטיין, כי שתי מדינות אלה שיגרו, וכנראה עדיין משגרות, מישלחות לאולימפיאדה. איזה סיכוי יש לספורטאים שלהן לזכות במדליית זהב, או כסף, או אפילו רק ארד? איזה סיכוי יש לנסיכתי-הננס של ליכטנשטיין (25 אלף תושבים על 150 קילומטר מרובעים) להוציא מקריבה ספורטאי שיוכה לראות את רגל ארצו מונף באולימפיאדה. לרגל הישגיו?

פניתי, מתוך סקרנות, לרשומות, וראה זה פלא: קטנות, קטנות, אבל יש גם קטנות שאינן קוטלות קנים באולימפיאדה, הנה, למשל, לקח בתל מלוכסמבורג ב-1952 (באולימפיאדת הלסינקי) את מדליית-הזהב בריצת 1500 מטר וב-1968 (באולימפיאדת מכסיקו) היה זה נאמורי מתוניסיה שזכה בזהב, בריצת 5,000 מטר.

ומעניין, כמה שנתפס הספורט יותר יוצא-רופן, יש לארצות שאינן מפורסמות בדרך כלל בספורטאים שלהן, סיכוי לגדל איזה ספורטאי יוצא-רופן, כך לקח הפרואני ואסקאו ב-1948 (באולימפיאדת לונדון) את מדליית-הזהב בקליעה באקדח והבולגרי קוסטאדינו, ב-1972 (באולימפיאדת מינכן) בקליעה בקשת.

אברהם בן-ר, תל-אביב

אם תרוז, אין זו אגדה

על הרצון לרוזן של ח"כ אברהם שפירא (העולם הזה 26.3.86)

יש לי עוד דיאטה עבור ח"כ שפירא, אבל במקום לשגר אותה לכתובתו — ועדת-הכספים, כנסת ישראל, ירושלים — כפי שהוצע בגליון האחרון של העולם הזה, אני שוטחת אותה לפני כל הקוראים (לפחות, השמנים).

הדיאטה הזאת היא של דונאלד רגן, מי שהיה שרהאוצר של ארצות-הברית, והמשמש כיום כראש-המטה של הבית הלבן, במשך שלושת החודשים הראשונים של השנה הוא הוריד, לפי ערותו, ארבעה וחצי קילו ממשקלו, כאשר נשאל כיצד הוא עשה זאת, הוא הסביר, בפשטות: "אכלתי פחות".

או, כפי שמישהו אמר פעם: "אם תרוז, אין זו אגדה".

חיים, אבל לא נובחים

על חופש העיתונות (העולם הזה 19.3.86)

שמחתי לקרוא, בצד דבריה-שבח לירדן ומצריים, על ההכרל התהומי ברמת חופשי העיתונות בין שתי ארצות אלה וישראל, כלומר, העובדה הלא-מפתיעה שהתיקשות בשתי ארצות אלה נתונה להכוונה ממשלתית מתמדת, בניגוד לישראל.

דבר זה מזכיר לי אנקדוטה: מעשה בשני כלבים הנפגשים במערב-ברלין, האחד מערבי-ברלינאי והשני עולה חדש מהחלק המזרחי של העיר, הכלב המערבי מספר על קשיי החיים במערב, בעוד שיוצא המזרחי מרבה לשבח את תנאי החיים במזרח.

אם כך, שואל אותו המערבי, מה מעשיך כאן? עונה לו המזרחי: הבעיה שם, אצלנו, היא שאסור ליבוח! **ציפי ברגר, פתח-תיקווה**

גם שליחות שהיא שליחות מדינית מטעם הממשלה, לנהל שיחות עם המלך?

מתתיהו פלד (הרשימה המתקדמת לשלום): אני מבקש לשאול את שרהפנים אם אין הוא חושב שזאת תופעה חיובית באופן עקרוני שמדינות ערביות, גם כאשר אין להן קשרים דיפלומטיים עם ישראל, מוכנות לאפשר לאזרחים ישראלים לבוא לבקר, כתיירים או כעיתונאים, כפי שהרבר נעשה כבר מיספר שנים במארוקו, לדוגמה, שמקבלת תיירים ואורחים מישראל בקנה-מידה רחב, וכפי שבנראה מסתמנת התופעה גם במדינות ערביות אחרות, והדרג גמה האחרונה היא בירדן.

האם אין שרהפנים חושב שבאופן עקרוני יש לישראל עניין לעודד תופעה כזאת, ולא להערים מיכשולים על דרכם של ישראלים היכולים למצוא דרך לבקר בארצות ערביות?

שרהפנים י"ח פריץ: לשאלתו הראשונה של הכריהכנסת שפט, אם אני יודע מה היה בליבו ומה היה בדעתו — זה עניין של נבואות, כבר נאמר בתלמוד, שזאן חורבן הבית ניתנה נבואה אתה יודע למי, אין לי נבואה.

באשר לשיקולים הביטחוניים והמדיניים — אם לומר לך את האמת, קטנותי מלקבוע בנושאים של שיקולים מדיניים וביטחוניים, אני לא האיש לזה, אינני מיומן לכך, אינני מוסמך לכך, אבל כאשר הגורמים שמוסמכים לכך, גם לענייני-ביטחון, גם לענייני מדיניות, גם לענייני ממשלה, גם לענייני מישפט, קובעים וממליצים שייצא — מי אני שאבוא ואומר ששיקולים מדיניים וביטחוניים אני אוסר את ציאתו?

גאולה כהן (התחיה-צומת): מה זה, מי אתה? אתה שרהפנים?

היורד ד' בן-מאיר: הכרת-הכנסת גאולה כהן, נא לא להפריע!

שרהפנים י"ח פריץ: אני שרהפנים... **גאולה כהן (התחיה-צומת):** (לא נקלט).

עבדאללה-האב הראושה (המערך): (לא נקלט).

היורד ד' בן-מאיר: הכרת-הכנסת גאולה כהן וגם אתה, הכרת-הכנסת הראושה, אני מבקש לא להפריע!

חיים רמון (המערך): מה עם שמיר? גם שמיר שמע.

גאולה כהן (התחיה-צומת): (לא נקלט).

היורד ד' בן-מאיר: רבותי, אם אתם שואלים שאלות, תחכו גם לתשובות, הכרת-הכנסת גאולה כהן, אני צריך לקרוא אותך לסדר? תני לו לענות!

שרהפנים י"ח פריץ: כרשותך, רק תשובה קצרה לגאולה כהן: אני מסכים עם הכרת-הכנסת גאולה כהן שאני שרהפנים, אני כאמת שרהפנים, לא שרביטחון, לא שרהחוק, לא יועץ מישפטי ולא ראש-ממשלה.

בשיקולים האלה יש גורמים שמוסמכים לקבוע, אני לא מוסמך לקבוע, ואם אני מקבל המלצה מארבעת הגורמים, שהם הגורמים העיקריים והאחראים לנושאים האלה במדינה, אני לא סבור שזה יהיה הגון מצדי לבוא ולומר: משיקולים מדיניים-ביטחוניים אני מתנגד.

ביחס לדברים של הכרת-הכנסת אמנן לין, אם הוא הצטייר ברכון גרמני או ישראלי: לא ידוע לי, אני מוכן לברוק את הדבר, לערכן אותך ולהשיב לך תשובה, אני לא יודע איזה ברכון נאמת היה לו.

שבח וייס (המערך): (לא נקלט).

שרהפנים י"ח פריץ: בסדר, הוא שאל אינפורמציה שאינה בידי, לא ידוע לי איזה ברכון היה לו, כשאלתה לא נשאלתה, אם הייתי נשאל איזה ברכון, הייתי בודק, לא בדקתי את זה.

האם הוא קיבל שליחות מדינית מטעם הממשלה לנהל שיחות עם המלך? — עד כמה שאני מעורב — לא, אבל לאלוקים פיתרונים. לתכריהכנסת פלד, אם זה לא חיובי שמדינות ערביות מומינות יהודים: יכול להיות שזה חיובי, יכול להיות שזה לא חיובי, אבל יש חוק; מיפגש עם מדינת-אוייב או עם אנשים ששייכים לסקטור שנקרא אויב אסור על-פי חוק, דעתי אישית לא מעלה ולא מורידה, יש חוק, והחוק קובע.

היורד ד' בן-מאיר: תורה רבה.

גרשון שפט (התחיה-צומת): ארוני היושב-ראש, יש לי שאלה אחת.

היורד ד' בן-מאיר: לא, אייפאשר, אני מצטער.

גרשון שפט (התחיה-צומת): ראש-הממשלה...

היורד ד' בן-מאיר: נכון, וראש-הממשלה התיר לשרהפנים לענות את התשובה.

א.א.א.א.א.

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי ♦ המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, תל. 03-232262/3/4. תאריך: 136 ♦ העורך הראשי: אורי אבנרי ♦ עורך-מישנה: דוב איתן ♦ עורך תבנית: יוסי שנון ♦ כותב מערכת: ענת סרגוסטי ♦ עורך כיתוב: גיורא נוימן ♦ צלם המערכת: ציון צפריר ♦ עורך דפוס: יפתח שבט ♦ ראש המינהלה: אברהם סיטון ♦ מחלקת המודעות: רפי זכרני ♦ המו"ל: העולם הזה ♦ בע"מ ♦ הדפסה: הדפוס החדש ♦ הפצה: גר

קניא יני.

ח"כ אמנן לין: אמרת שהוא ביקש מראש-הממשלה, משרה-ביטחון ומשרה-חוק אישור לניסיעה לצורך ראיון עם המלך, בהסתמך על

אפיירי מן עמאן
نقل اجواء متشائمة
■ قال الصحافي الاسرائيلي يوري افيري عقب عودته من عمان قبل اسبوع، ان زيارته للاردن التي استغرقت اسبوعاً تركت لديه انطباعاً بالتشاؤم حيال احتمالات السلام في الشرق الأوسط. وذكر انه قابل عدداً كبيراً من المسؤولين الاردنيين والفلسطينيين، ولكنه لم يلتق الملك حسين.

הביקור בביטאון אש"ף
באופן עקרוני תופעה חיובית

שרהפנים פריץ
אבל לאלוקים פיתרונים!

הבטחה שניתנה לו מטעם המלך לנהל איתו שיחה וראיון. האם ידוע לך, כבוד שרהפנים, אם הוא קיבל * השבועון אל-יום אל-סאבע, הכותרת: אבנרי מעמאן - העביר רושם פסימי.

רק **השבוע** הגיע לירי הפרוטוקול של ישר-בת-הכנסת מיום 12 במאוס, שבה התקיים דיון על ניסיעתו לירדן.

מסתבר שגם בפרשה זו נוצר שיתוף-פעולה מלא בין הקיצוניים הישראליים והקיצוניים הערביים. שהמציאו את הברותה על המשא-והמתן החשאי שניהלתי, כניכול, בירדן בשליחות ראש-הממשלה, שימעון פרס. גם רק"ח הפיצה כדורת זו. ציר התחיה-רד"ק-חדמשק מתפי קד כהלכה.

להלן הנוסח המלא של הפרוטוקול:
גרשון שפט (התחיה-צומת): שאלתי את שרהפנים: השאלה נוגעת לניסיעתו של אורי אבנרי לירדן, אודה לכבוד השר אם ישיב לי: (א) האם יצא אורי אבנרי לירדן באישור ראש-הממשלה או באישור ובתמיכתך?
(ב) אם כן — על סמך מה ניתנו לו האישור?
(ג) אם לא — האם יועמד אורי אבנרי לדיון, בגין כניסה ומיפגשים עם אויב?

שרהפנים י"ח פריץ: מר אורי אבנרי, עורך העולם הזה, הגיש בקשה לראש-הממשלה, שבה הוא מבקש שתאושר יציאתו לרמת-עמון, על-מנת לקיים ראיון שהובטח לו, כדבריו, עם המלך, בסעף 5 לתקנות שעת חירום (יציאה לחוץ-לארץ). התשי"ט-1948. נאמר: לא ייצא אדם לאחת הארצות המפורסות בסעף (ג) לחוק מניעת הסתננות (עבירות ושיפוט) תשי"ד-1954. אלא בהיתר משרהפנים. אשר על-כך הופנתה אליי הבקשה מלישכת ראש-הממשלה להמשך הטיפול.

היתר-היציאה ניתן לאחר התייעצות בין ראש-הממשלה, שרהחוק, שרהביטחון והיועץ המישפטי לממשלה, ובהמלצתם. מוכן שלאחר הסכמת ארבעת הגורמים המרכזיים במדינה בתחום זה, ולאחר המלצתם, לא היתה לי עילה לסירוב הבקשה.

גרשון שפט (התחיה-צומת): השאלה הנוספת היא: האם אתה מוכן לאשר או להכשי: האם אורי אבנרי היה אולי שליח לאיזה משא-ומתן סורי, שאנחנו איננו יודעים עליו?

האם אין סכנה שהיברות עם גורמי אש"ף בירדן — וכידוע אורי אבנרי כבר נפגש איתם בנוסיות אחרות ובמקומות אחרים — והפעם מטעם ראש-הממשלה, תביא גם גורמים אחרים לידוע שאנחנו מונעים לנהל משא-ומתן עם אש"ף? ואיזה טענות יהיו לנו כלפי גורמים אחרים אשר יעשו זאת, כשאנחנו בעצמנו אולי נותנים יד לדברים כגון אלה?

ח"כ אמנן לין (מערך): בעיקבות האירוע עם אורי אבנרי התפרסם שהוא נושא ברכון גרמני.

האם כאשר הוא יצא וביקש רישיון לראיון עם המלך, הוא דיווח למישרהפנים שהוא יתקבל ברכת-עמון, כניסיעתו ממצריים לרמת-עמון, על סמך ברכון גרמני?

על כל פנים, המידע שהתפרסם מרבתי-עמון היה שחל הטיעה את השילטונות ברכתי-עמון והציג את עצמו כעיתונאי בעל ברכון גרמני. **שרהפנים י"ח פריץ:** אינני יודע אם זה נכון, ואני אבקש אינפורמציה.